

עח:

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

מסורת הש"ס

ב א מ"י פ"ב מ"א
לכות ה' ז מ' ע"ט
ה"ע מ"ו ז ע"ט ט'
ב ב מ"י ש' ע"ט ע"ט
ספ"י י'

(א) (תוספתא פ"ח, ב) כ"ל
מה ז, א (תוספתא פ"ח
ו"ע"ל, ד) ע"ל ג כ"ח פ"ח
כ"ח לה, ז: כ"ב ג כ"ט;
(ס) (גמ' י"ט: ט) א; כ"י כ"י
(ז) (אובל פירות ומשנה ט'
כ"ג מ"ה"ש"ל).

ג"ליון הש"ס
ג"פ' אינהו דאמרי
ברבתינו. מה סה ע"ג:

הגהות הב"ח
(ב) ג"פ ל"ל רבי מכה עד
ש"ל ג"ל ותיבה לה מחק:

מוסף רש"י
אמר ליה אף ז, ז.
במכות בארשין למחילה
לא תמכור וס' מכה
ומנה קיים (רש"י)
דפוס ספרו, בארשא
התקינו. כשיתפס מנהדרין
באשף שלמה ויטה ש'
פסחדי גדולה כדמתיקין
גריה (א), ג' ע"ש
מקנת (ב"מ ק"ה), האשה
שכברה בכפסי מלוג.
בקהל (ע"ל ז) בחיי
היהוה בעל אובל
פירות נחיי' וגוף הקרקע
יהיה ללוהק (שבתמ"ט ב"מ
ד"ה) ש"ס ימות עולם חס'
נתן וס' תמות ה"ח ויחיה
בעל יספדו ונכסו מלוג הן
נכסם שפלו מבת אבי
או שהנטיה קרקעות
ש"ל נישמו במחילה
ולא קיבל בעל עליו
למרות ואובל פירותיהן
נחיי' תקנת חמס' חתם
פירש"י, ולפי מקור
מלוג, שמוג'ן ומחלק בעל
שאלה הפירות מלוג
הש"ס (רש"י ב"ב ע"ט),
ומתה, ועל יד' אשתי
דבר מורה (ב"מ י"ז),
הבעל מוציא, גוף
הקרקע מיד הלוקוחות וס'
מוג'ן לא תקנת אשף
בגופה על קרקע לאחר
המתה (ב"מ ד"ה) דשויח
רען ללוהק וז"ל לוקח
רש"י (ע"ל ז) דלע"ג
דבעלמ' קנין פירות לאו
קנין הגוף דמי, בעל
נכס' אשתי אלמיה רען
לשענדיה חס' חס' איה
והי' ללוהק רש"י (ב"מ
פ"ח) ומיה לה"כ אה"י
מכירת האשה, ש"ס ימות
בעל נחיי' עולם ללוהק
(רש"י ב"ב ז).

לא כך השיב ר"ג לחכמים. פירוש על הארוסה ששאלו לה הורג
להשיב עלאמרין דמשוזה מעולה ונלחת השיב על הארוסה:
תני מוכרת ונותנת וקיים. זו היא גירסת הקונטרס ופירש מני
נמתי' וקשה לרבינו יצחק בן
להגיה הנביחה מקמי מתי' ועוד
דלס היה מגיה הנביחה היו ר"ג
שפיר כ"ה והשתל דמגיה מתי'
הו ר"ג כ"ה דלכ"ה אפי' באירוסין
לא תמכור למחילה ועוד כי היכי
מתי' בן עסקין ור"י פסא ור' חנינא
בן עקיבא כ"ה טפי ה"ל למיפרך
לרב זביד דלדייה ליהל' לשניי לא
נחלקו ב"ש וז"ה דבר זה דלס ר'
מתי' בן עקיבא ור"י שניהם לא
שו פלוגתא דכ"ה וז"ה אס כן מי
שנאה ונראה דגרסינן מני אס מכה
ונמנה קיים ומגיה הנביחה ורבינו
חננאל גריס נמתי' מוכרת ונותנת
במתי' אס מכה ונמנה ומני
רב זביד מני אס מכה כו' ומגיה
ממתי' מקמי גירמת' כ"ה של
למעמד ר"ג כ"ה ונחר הכי פריך
לרב פסא דלג' מגיה ממתי' ור"י
כ"ה ולא גרסינן רבי חנינא בן
עקיבא כ"ה וליקרא וז' לא גרסינן
דכ"ה ממתי' קמי מוכרת למחילה
ולרב פסא דלג' מני ממתי' מיקסי
ומיה קשה קלמ' דהכי משני דלר"י
לא נחלקו ב"ש וז"ה דבר זה ה'
שנמתי' ממתי' דר"י שנה פלוגתא דכ"ה
וכ"ה דעליהו קאי: לא בר"י ולא
כו' חנינא בן עקיבא. פי' לא כאלמו
לפניו דר"י ולא כאלמו לפניו דרבי
חנינא דמתי' מודו בעד של
נחלרסה וניסת דמכה קיים ולא
פליגי אלא כשתלרסה וניסת וה'
דמשמע לקמן דכ"ה (דף פ"ג). דעד
של יסת וניסת מכה בעל דמס'
א"כ למה כח' לה דין ודברים ש'ם
מכה ונמנה קיים ומוק' לה בגמרא
ככותב על ועודה ארוסה א"כ אותם
נכס' שפלו לה עד של יסת
וניסת איירי דה' ו' משמע דלס
לא כח' לה דין ודברים כו' מכה
בעל היי' כאלמו לפני ר"ג דלר"ג
מכה קיים ואין סברא לומר דלמתי'
כרבותינו חזרו ונמנו:

ת"ש (ד' דתניא א"ר יהודה אמרו לפני ר"ג הואיל
והו אשתו וזו אשתו וזו מכה בכל אף זו
מכה בטל אמר להן על החדשים אנו בושים
אלא שאתם מגלגלים עלינו את הישנים
שמע מינה דיעבד קאמר שמע מינה תניא
אמר רבי חנינא בן עקיבא לא כך השיבין
רבן גמליאל לחכמים אלא כך השיבין לא אם
אמרתם בנשואה שכן בעלה זכאי במציאתה
ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה תאמרו
בארוסה שאין בעלה זכאי לא במציאתה
ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה אמרו
לו רבי מכה (ב) לה עד שלא נשאת נשאת
ואח"כ מכה מהו אמר להו אף זו מוכרת
ונותנת וקיים אמרו לו הואיל וזכה באשה
לא יזכה בנכסים אמר להם על החדשים
אנו בושים והאן שאתם מגלגלים עלינו את
הישנים והאן תנן עד שלא נשאת ונשאת
ר"ג אומר אם מכה ונותנת קיים אמר רב
זביד תני מוכרת ונותנת וקיים רב פפא
אמר לא קשיא הא ר' יהודה אליבא דר"ג הא
ר' חנינא בן עקיבא אליבא דר"ג ור' חנינא
בן עקיבא כב"ש ה"ק לא נחלקו ב"ש וב"ה
על דבר זה רב ושמואל דאמרי תרויהו בן
שנפלו לה נכסים עד שלא נתארסה הן
שנפלו לה נכסים משנתארסה וניסת הבעל
מוציא מיד הלוקוחות כמאן דלא כרבי יהודה
ולא כר' חנינא בן עקיבא אינהו דאמרי
כרבותינו דתניא ר' רבותינו חזרו ונמנו בן
שנפלו לה עד שלא תתארס ובין שנפלו לה
משנתארסה וניסת הבעל מוציא מיד
הלוקוחות: משניסת אלו ואלו מודים: לימא
חנינא לתקנת אושא ודא"ר יוסי בר' חנינא
באושא התקינו האשה שמכה בנכסי מלוג
בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד
הלוקוחות ומתה הבעל מוציא מיד
אושא בגופה של קרקע ולאחר מיתה:
יר"ש חולק בין נכסים: אלו הן ידועין ואלו
הן שאינן ידועין אמר ר' יוסי ברבי חנינא
ידועין מוקרעו שאינן ידועין מוטלמין ור'
יוחנן אמר אלו ואלו ידועין הן יואלו הן
שאינן ידועין כל שיושבת כאן ונפלו לה
נכסים במדינת הים תניא נמו הכי אלו
הן שאינן ידועין כל שיושבת כאן ונפלו
לה נכסים במדינת הים: היא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה מגברה
כתבתינהו לברתה אינסיבה ואיגרשה
אתאי

שנפלו לה אותה ירושה: דבעיא דתברתינהו לנכסה. אלמנה
היתה וזאת להנשא והיתה מקדמת ונותנת למה כדי הנכרית וזאת
בעלה מהם שלא יזכה בהם והודיעה לעדים שאין מתנה זו מתנה
אלא להנכרית ולא שמזכה בהם הנתן אס תחלמין היא או מתגרש:
תלמי

שנפלו לה אחר נישואין אלא שמע מינה
דכ"ה שפלו לה באירוסין כאלו אשף ויש להנשא וזאת
בעלה מהם שלא יזכה בהם והודיעה לעדים שאין מתנה זו מתנה
אלא להנכרית ולא שמזכה בהם הנתן אס תחלמין היא או מתגרש:
תלמי

כתבתינהו לברתה. פי' בקונטרס והודיעה לעדים שלהנכרית
מתכוונת ואין נראה לרבינו יצחק דל"כ אמאי פליגי
רב ענן ורבא אדרב נמנן פשיטא דלא קתה ונראה לרבינו יצחק דל"כ אמאי פליגי
שאינן דברים דהכא ודל"ה הדבר ניכר שלא נתכוונה אלא להנכרית דנפשה עדיפא לה כדלמתי' בנסמן (וע' סו' לקמן ז' ד"ה יבין):
עשאו

שאלו משה דבריה לעדים שאינה נותנת לה מתנה נמורה אלא להבריתם מבעלה מחמתה היכי אמרין לקמן
לא יכ"ה ה"ק והל"ש כ"כ נראה דל' חמישי' להי' דמי דקלמ' איתיה מזהר לכו ללוהק ע"ש.

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא

תקנת אושא הואי אפי' נפלו לה
מן האירוסין או קודם דמשמע
בהחובל ב"ק פט: וס' דקאמר התם
מני מדא בעדי מלוג וי"ל א"כ נשן
ועין לנשה אכל לא לנשי ומתי'
אירן לא לנשי ולא לנשה מאי לאו
מר אית ליה תקנת אושא ומר לית
ליה לא דכ"ע אית לה תקנת אושא
כאלו קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר
מתי' ר' יוחנן דלמתי' קיים ונמנה אלו
במתי' עיני' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
האיתא איתתא
דבעיא דתברתינהו לנכסה
מגברה כהתורה לרבח
פי' מני' שהיתה רוצה
להנשא והיתה יראת שמה
יזכה בעל בתן קומה
ובתבהו למה בתנה פי'
המורה והודיעה לעדים
שאין מתנה זו אלא